

בס"ד יא' אלול ה'תשע"ד
 הדלקת נרות - 18:41
 צאת השבת - 19:31
 רבנו תם - 20:17
 שעון קיץ לפי הלוח המדויק של "אור החיים"

שנה ארבע עשרה - עלון מס' 735
 @ ביום שני יג' אלול, הילולת ר' יוסף חיים (הבן איש חי) זיע"א.
 @ סוף זמן ברכת הלבנה יום שני כל הלילה.
 @ ניתן להקדיש השיעור בלויין לרפואה, פרנסה טובה, ברכה, זיווג הגון, הצלחה, ולהבדיל לעיני יקיריכם.

אברהם יגל

לע"נ בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
 לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל.

פפטידיון: "דני עקרה"
 (ישעיה נד')

פרשת כי - תצא

כולם מגיעים במוצי"ש ב-24:00
 לסליחות בלויין עם הפייטן
 משה חבושה ב"אוהל מועד"

מלביימי הפרשה:

← דין שבויה נכרית הנישאת לאיש.
 ← משפט הבכורה ודין בן סורר ומורה.
 ← מצוות השבת אבידה, עזרה ראשונה, שילוח הקן, מעקה, איסור כלאים ושעטנו, מצוות ציצית.
 ← דיני צניעות וטהרת המשפחה.
 @ **"כי תצא למלחמה על אויביך"** (כ"א יו)
 המפרשים כתבו שבא לרמז למלחמת היצר הרע. והרמז: כי תצא למלחמה על אויביך, רצה לומר, שתילחם עמו בבחינת מה שהוא אויביך, כדי להינצל ממנו אז, ונתנו ה' אלוקיך בידך, כמאמר חז"ל: בכל יום יצרו של אדם מתגבר עליו, ואלמלא הקב"ה עוזרו, אינו יכול לו.
 @ **"כי תצא למלחמה על אויביך"** (כ"א יו)
 הארי' הקדוש ביאר: "כ"י" - בגימטריא: 30. לומר לך, ששלושים יום עליך לצאת למלחמה והם חודש אלול שהוא עד ראש השנה. ואז, ונתנו ה' אלוקיך בידך - הקב"ה ימסור יצר הרע בידך.
 @ **"כי תבנה בית חדש ועשית מעקה לגגך"** (כ"ב ח)
תבנה בית = בגימטריא: זה ראש שנה (עם הכולל).
חדש = בגימטריא: זה פפור. לרמוז שראש השנה ויום הכיפורים הוא בנין כל העולם מחדש. לכן באלה הימים הזיהור בהם למיתוק הדינים.
 @ **"כי תדור נדר לה' אלוקיך... כי דרוש ידרשנו ה' אלוקיך מעמך"** (כ"ג כ"ב)
 אמרו חז"ל: המאחר נדרו, אשתו ובניו נתפסין בעונו. זהו כי דרוש ידרשנו ה' אלוקיך מעמך, מאותם שהם עמך, ואז והיה בכך חטא, שלא לבד תיענש על איחור הנדר אלא גם תיענש על בניך ועל אשתך שהרגת בפשעך. (מי מנוחות)
 @ **"ובערת הרע מקרבך וכל ישראל ישמעו ויראו"**
 אם תבער מקרבך, מעצמך, את הרע, אזי ישמעוך אחרים לכשתטיף להם דברי-מוסר. אבל כל עוד הרע מצוי בקרבך, לא ישמעו אחרים את דבריך. שנאמר "סוף דבר הכל נשמע את האלוהים ירא את מצותיו שמור" כלומר ירא שמים דבריו נשמעים בכל ענין.
 @ **"לא תלבש שעטנז צמר ופשתים יחדו"**
 ארוגים או תפורים זה בזה זהו יחדו, אבל מותר הוא ללבוש בגד של צמר על בגד של פשתים שאין זה יחדו, ועורות של צמר מותר לתופרן בחוטי פשתן לפי שאין בגד. (רבינו בחיי)

@ **"ועשית מעקה לגגך"**
 מצות עשה זו גם בבית אפשר לקיימה, אם רואים מיטת תינוק והמחיצה למטה, מצוה להרימה. וכן אם תינוק נמצא על הספה צריך שמירה שלא לעבור על ולא תשים דמים בביתך.
 @ **"שילה תשלה את האם..."**
 רש"י מפרש הקשר שאם קיימת מצות צפור שילוח הקן יהיה לך בית חדש ותקיים מצות מעקה ואח"כ יהיו לך שדות וכרמים ובגדים נאים. חז"ל אומרים אם אתה רוצה שתתקיים בידך העשירות תתן צדקה ר"ת מעקה"ה = מתנות עניים קיום העושר.
 @ **"ויהיה לך על אזורך"**
 אומרים בעלי המוסר ויתד זה האצבעות, אונן הם האזניים, שצריך לתת את האצבעות באזניים כששומעים לשון הרע או דברים לא טובים אחרים.
 @ **"כי תחבוט זיתך לא תפאר אחריו"** (כ"ד כ)
 ידוע שכמה שהאדם עמל לחבוט ולכתוש הזיתים, מוציאין יותר שמן. הבנים נקראים זיתים, כמו שנאמר: "בניך כשתילי זיתים". אם האדם עמל לחנך את בניו לכותשם בהרבה תוכחות מוסר, לבסוף ייצא מהם שמנה של תורה ויאירו באור התורה. נראה כך לפרש: כי תחבוט זיתך אלו הבנים ולכן מזהיר הכתוב שלא תהיה כוונתך בזה כדי לפאר אחרך שיהיה לך כבוד ופאר, שיאמרו ראו בניו של פלוני. אלא עיקר כוונתך לשם שמים לחנך דור ישרים. (מעין גנים)
 @ **"זכור את אשר עשה לך עמלק"** (כ"ה י"ז)
 עמלק גרם לשתי עבירות: ביטול תורה - שרפו ידיהם מן התורה וחילול שבת שאחרי "ויהי ביום השביעי" יצאו מן העם ללקוט כתוב: "ויבא עמלק". לכן ציונו ה' לזכור מחיית עמלק בשבת זכור כדי שזכור שני עוונות אלו שבסיבתם בא להילחם, ולהיות עסוקים בתורה ושמירת שבת. (שש אנכי)

פינת הניבים והפזמנים
כמעין המתגבר = פן מכנים אדם אשר ידעוהו עמקות, והוא מוסיף חכמה ללא-הרף.
דוגמה: תלמידים בעלי ידע נרחב, שקדנים וחרוצים זוכים אצל חלק מן המחנכים להערכה בגליון ההערכה: "הנך כמעין המתגבר!"
מקור: רבי אלעזר בן ערך - מעין המתגבר [פרקי אבות, פרק שני משנה ח]. (ניבונכו)

הסירו מכשול מדרך עמי!
 אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה.
 העלון טעון גניזה במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן.

**"בניך כשתילי זתים" - חינוך
חזרה לבית הספר**

הפינו את הילד לפני המעבר - ילדים עוברים לאורך חייהם מעברים שנים: כניסה לגן, כניסה לבית ספר, לידה של אח או מעבר דירה. תחילת שנת הלימודים היא תקופת מעבר מאוד רצינית בחיי הילדים, ולכן במצבים כאלה כדאי להכין אותם מראש באמצעות שיחה והסבר על השינוי שהולך להתרחש בחייו. הסבירו לילד שהוא עומד ללכת לתלמוד תורה חדש, ואולי יהיו שם חברים שהוא מכיר אבל שהוא גם יכיר המון חברים חדשים. שהוא ילמד שם דברים חדשים ושיהיו לו מורים חדשים. אל תאריכו בהסברים, אבל תענו על שאלות אם יש לו. ההכנה לא מבטלת את האפשרות שהמעבר ייצור משבר כלשהו בחיי הילד. יש ילדים שונים בדיוק כמו שיש מבוגרים שונים, הקליטה שלו תלויה בגורמים שונים שייקבעו אם ההסתגלות שלו תהיה מהירה או איטית. חשוב להבין כי לכל ילד הקצב האישי שלו, וזה לא משהו שאנחנו יכולים לשלוט בו.

אל תמשכו את הפרידה ואל תראו לילד שגם לכם זה קשה - הילד מבין אחרי היום הראשון והשני שעוד מעט נעזוב אותו ונלך.

"כי תצא למלחמה על אייבך"
הדבר אמור גם לגבי מלחמתו הפרטית של האדם נגד יצר הרע. עליו לפעול בנחישות נגד יצר הרע כדי למנוע ממנו מראש התחברות אליו, אך אם לא יעשה כך, הדבר יכול יגרום לקשיים וכשירצה להיאבק נגד היצר- יהיו לכך מכשולים מרובים.

הנה כמה דוגמאות ליציאתו של אדם:

א. **יוצא יצחק לשוח בשדה** [בראשית כ"ד] המשמעות יציאה לשדה כדי להתפלל מנחה בזמן שקיעת החמה.

ב. **"ויהי כאשר כילה יצחק לברך את יעקב ויהי אך יצוא יצא יעקב מאת פני יצחק אביו ועשיו אחיו בא מצידו"** [בראשית כ"ז]- המשמעות לצאת מהבית או האוהל החוצה.

ג. **"יצא אדם לפועלו ולעבודתו"** [תהלים ק"ד]- הכוונה יצא אדם יום יום-לפעילותו הגשמית-עבודתו לפרנסת בני ביתו ולעבודתו הרוחנית-תפילה ולימוד תורה.

ד. **"כי תורה מאיתי תצא"** [ישעיהו מ"א, ד]- במשמעות הפצת התורה ברבים.

ה. **"יוצא יעקב מבאר שבע וילך חרנה"** [בראשית כ"ח, יז]- יציאה ממקום מגורים אל מקום אחר.

"תצא" בגימטריא=יאיר ה' דרכך. על מנת לצאת מאפלה לאורה, חייב אדם להציב לעצמו מטרות בחיים.

כל הישועות והברכות כליו ואסתר דויד היין
שתרמו לסעודה הרביעית בלויין זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל תגן בעדם, לרפואתם והצלחתם שיתברכו בכל מילי דמיטב ויתגשמו משאלותם לטובה. ויזכו לשנים רבות ונעימות. לרפואת ילדיהם וכל משפחתם ולהבדיל לעיני רחל ישראל בני נתנין ז"ל

רפואה שלימה ליצחק מורנו
בן שרה-אפרת היין הקב"ה ישלח מזור ומרפא למ"ח אבריו וש"סיה גידיו. שיחזור לאיתנו הראשון ויזכה לשנים רבות טובות ונעימות עם רעייתו רבקה מנב"ת וירונו נחת מיוצאי חלציהם.

ברכה והצלחה
לערן ורוחמה יוחנן היין על כל הסיוע לזיכוי הרבים זכות השיעור והתהילים תגן בעדם שיזכו בפרנסה טובה, רפואה שלימה, אושר ושלווה. יתגשמו כל משאלות ליבם לטובה, הצלחה בלימודים לילדיהם יראת שמיים ומידות טובות וירונו מהם נחת ושלווה.

ארגון "אברהם יג"ל"
מזמין את הציבור לשיעורו בלויין של הרשלי"צ
רה"ג **יצחק יוסף שליט"א** בבית הכנסת "איהל מועד" רח' הנשיאים 3, יבנה. שיחל במוצאי שבת בשעה **22:30** ואמירת סליחות עם החזן והפיטן ר' משה חבושה השידור יוקרן על **מסך ענק**
מתקיימת **סעודה רביעית כשרה למהדרין**. (בחסות מאפיית בית הלחם בהנהלת אבי מוסאי הי"ו).

ברכה והצלחה
לבני ואביגיל יעקובי היין על כל הסיוע לזיכוי הרבים זכות השיעור והתהילים תגן בעדם שיזכו בפרנסה טובה, רפואה שלימה, אושר ושלווה. יתגשמו כל משאלות ליבם לטובה, הצלחה בלימודים לילדיהם יראת שמיים ומידות טובות וירונו מהם נחת ושלווה.

משפחות נאמן ואליאס
מבקשות בזאת להודות לכל הציבור שהגיע לנחם וכל מי שעזר וסייע בשבעה לעיני **לאה נאמן ז"ל** ויהי רצון שזכותה תגן בעדכם שתתברכו בכל מילי דמיטב, ברפואה שלימה, ברכה והצלחה ויתגשמו משאלותכם לטובה.

לכל הציבור הקדוש.
אמירת הסליחות בבית הכנסת "איהל מועד" רח' הנשיאים 3, יבנה, כל יום בשעה **04:45**. לאחר הסליחות תתקיים תפילת שחרית **בנץ החמה**. כל הציבור מוזמן. ברוב עם הדרת מלך.

מקום מיוחד לנשים
תעדי בינה

לעיני הצנועה והענוה **רחל ישראל** בת בנימין וגולשן ז"ל נפטרה ט"ו אלול תשס"ג ביום רביעי פקידת שנתה
לעיני הצנועה והענוה **חודה דוד-זדה** בן יוסף ז"ל בשבת י"א אלול משמרה ב-12:15 ב"עזרא הסופר"

פולת נחמה
הציבור מוזמן לסליחות בבית הכנסת "הזקאל הנביא" כל לילה בחצות בשעה 00:30 פרטים: ד"ר **052-2241701** מקום מיוחד לנשים

רפואה שלימה
כזליכה גמזו בת חנה מנב"ת הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרנ"ב אבריה וש"סיה גידיה. שתחזור לאיתנה ותזכה לשנים רבות עם בעלה **משה בן שרה היין**

רפואה שלימה
לרחל מוסאי בת ביבי מנב"ת הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרנ"ב אבריה וש"סיה גידיה. שתחזור לאיתנה הראשון ותזכה לשנים רבות טובות ונעימות.

שבת שלום ומבורך

בריאות והחלמה איתנה:		לעיני לוי נשמת:	
רם-שלמה-רפאל כהן-זדה בן זליכה גולשן באבאי בת מרים מנב"ת רחל מוסאי בת ג'הרן מנב"ת שרה ביבי לאוי בת רבקה מנב"ת רחל עמרני בת זליכה מנב"ת נהיית מוסאי בת פרי מנב"ת רחל מוסאי בת ביבי מנב"ת	משה נאמן בן מרים היין מרדכי יעקובי בן ציפורה היין אברהם נאמן בן מרים היין מרדכי עמרני בן רבקה היין בנהור (בני) חי בן אירן היין יוסף חיים גאלי בן ג'מו היין ישראל פרגי רפאל בן מרים היין	רבנו עובדיה יוסף בן גורגיה זצוק"ל שבתאי מוסאי בן זליכה ז"ל יהודה קפשיאן בן מרים ז"ל חיים ג'רפי בן אברהם ז"ל ציון נאמן בן מרים ז"ל שלמה קורלי בן דניאל ז"ל יפת בן דוד סעיד ז"ל	דניאל דנינו בן עליזה ז"ל לאה נאמן בת רבקה ז"ל מרים יעיש בת שמחה ז"ל ליאורה עטיה (נאמן) ז"ל בת שושנה שתחיה מזל דיין בת עליה ז"ל נזימה אלדד בת מרים ז"ל סלבינו כהני בת גולי ז"ל
ובכללם לרפואת כל חולי ופצועי צה"ל ועם ישראל.		מרדכי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל	

"אל תקרי הליכות אלא הלכות"

בקשות אישיות בתפילת העמידה

שאלה: האם רשאי כל אדם להוסיף בקשות אישיות בתפילת העמידה? כיצד ראוי לנהוג בזה?

תשובה: רבותינו במסכת ברכות (לד.), דנו בענין הוספת בקשות פרטיות באמצע תפלת שמונה עשרה, וכך אמרו: "לעולם אל ישאל אדם את צרכיו, לא בשלש ראשונות ולא בשלש אחרונות". כלומר, בשלושת הברכות הראשונות, ובשלושת הברכות האחרונות של תפלת העמידה, אסור להוסיף בקשות פרטיות. אבל בשאר הברכות שבתפלת העמידה, מותר להוסיף בקשות פרטיות, לפי ענינה של הברכה. וכן פסקו הטור ומרן השלחן ערוך (סימן קיב) וטעם הדבר שאין לבקש שום דבר בברכות הראשונות והאחרונות של התפלה, הוא משום שעיקרן של הברכות הללו הוא שבח להשם יתברך, או בקשה על צרכי כלל ישראל, שגם היא בכלל השבח למלך. והרי כך הדרך, שכאשר בא אדם לבקש איזה דבר מהמלך, תחילה, מסדר שבחו, ואחר כך מבקש בקשתו. ומזה הטעם אנו משבחים את ה' בשלשת הברכות הראשונות. ובשעת השבח בודאי שאין זה מן הראוי להכניס בקשה פרטית. וכן בשלשת הברכות האחרונות, שהן שבח לה', בבקשות על כלל ישראל, שירצה השם יתברך את תפלתם ועבודתם, ויתן להם שלום, ויקבל את הודאתנו לו, וגם אז אין זה נכון לבקש בקשות פרטיות.

ורק בשאר הברכות שבאמצע התפלה, רשאי כל אדם מעיקר הדין לבקש את צרכיו, בכל ברכה לפי ענינה. כלומר, בברכת השיבנו, יוכל לבקש מהשם יתברך שייסיע בידו לחזור בתשובה, בברכת רפאנו יוכל לבקש על חולה שיתרפא, ובברכת ברכינו, יוכל לבקש על הפרנסה, ובשמע קולינו יוכל לבקש על כל דבר הנצרך לו, שהיא כוללת את כל התפילות. וכן לאחר אמירת "יהיו לרצון", רשאי לבקש כל מה שירצה. תחילה יאמר נוסח הברכה, עד שמגיע לסיום הברכה, ואז יבקש מה שירצה, ויסיים בחתימת הברכה.

ובענין זה יש לציין, כי מרן רבינו עובדיה יוסף זצ"ל היה מייגע, כאשר היו באים לפניו חולים, שמן הראוי להתפלל עליהם דוקא בברכת "רפאינו", שהתפלה שם עדיפה על התפלה בברכת "שמע קולינו".

בקשות אישיות באופן קבוע

שאלה: האם מותר באופן קבוע לאדם להוסיף בקשות אישיות בברכות תפלת העמידה, להוסיף בכל יום תמיד בנוסח התפלה בקשה על דבר פרטי?

תשובה: מותר לאדם להוסיף בברכות האמצעיות שבתפלת העמידה בקשות אישיות, כפי ענין הברכה. ובפרט בברכת שומע תפלה, רשאי להוסיף כל דבר שירצה. בזמנינו נדפס ברוב הסידורים של בני עדות המזרח, נוסח וידוי ותפלה על הפרנסה, לאמרו בברכת שומע תפלה.

בספר ילקוט יוסף, הביא דברי הזהר הקדוש מענין זה, שבדבריו מוכח, שבכל פעם שמתפלל האדם, יתוודה על חטאיו בברכת שומע תפלה. והביא דברי המקובלים, שנכון גם להתפלל על הפרנסה בברכה זו באופן קבוע.

אולם לענין שאר תפלות ותחינות, יש מקום להחמיר שלא לנהוג כן בקביעות, אלא מדי פעם בפעם ישנה את נוסח התפלה השגור בפיו.

וכן מספרים בשם הגאון רבי שלמה זלמן אוירבך זצ"ל, שאף שהיו לו בקשות קבועות בתפלתו, לרפואת חולים וכדומה, מכל מקום מדי פעם בפעם היה משנה את נוסח התפלה, או שהיה מפסיק בבקשות האישיות לזמן מה, בכדי שלא יראה כמטבע תפלה חדש. וזהו כדברי הט"ז.

"מכל מלמד" השכלתי... כח הדיבור - פרשת כי תצא

"כי תצא" = "כי" = כל יחיד, תצא = אם צריך תדבר. הפרשה מכינה אותנו שהחיים הם מלחמה שנאמר "לפתח חתת רובץ". איך שנולד האדם, התמודדותו תמידיות וכמו שהוא נולד, נוצר איתו יצר הרע. זוהי כוונת הפרשה: "אויבך" זהו המתמודד שמולך כל החיים. אבל נבין שזהו שכרנו, כי בלעדיו אין מתמודד ואין שכר בעולם הבא. "ונתנו בידך", מתני? כשאתה תצא למלחמה, הבטחה ונתנו בידך. נשים לב המילה ונתנו, איך שנקרא לפניו או לאחור יהיה ונתנו. יודע יצר הרע, כי בכח הדיבור הצלחתו גדולה יותר מעבודה זרה, גילוי עריות ושפיכות דמים כי הם בגוף וכוח הדיבור בנשמה. "ושבית" = ושלושה ביחד יעשו תשובה. ישנה הלכה אם דבר שנאמר בשלושה מותר. שבינו = שניים יושבים ביחד ומרכלים. ידוע שלשון הרע מתחיל משניהם ועובר לשלושה ובסוף לכולם.

עוד רמז יש לנו מרש"י הקדוש ל"כוח הדיבור" כי תצא למלחמה במלחמת הרשות הכתוב מדבר שבמלחמת ארץ ישראל אין לומר "ושבית שבינו" שהרי נאמר בשבעה אומות לא תחיה כל נשמה, דהיינו בעם ישראל אסור שיהיה ושבית שבינו ובאומות העולם מותר לדבר שנאמר "לא תחיה כל נשמה".

"וראית בשביה" = אל תקרי בשביה אלא בשביה ידוע שלושה ה' יתברך שונאם, אחד מהם זה זקן מנאף... רומז לנו הפסוק "אשת יפת תואר וחשקת בה..." אשת = שם אתה תיפול ואין תירוצים. אשת = תניד אתה אשם. "וחשקת בה ולקחת לך לאישה והבאת אל... ר"ת אלול זה הזמן לעשות תשובה על גילוי עריות, שפיכות דמים, עבודה זרה ובראשם לשון הרע ורכילות. (מעבדכם הנאמן א.ש.).

רפואה אלטרנטיבית

דיאטה ללא דיאטה: כללים להרזיה טבעית שובע וצמא: האזורים במוח המשפיעים על תחושות הרעב והצמא צמודים במוח. לכן, בין הארוחות תחושת רעב היא למעשה תחושת צמא - מה שאומר שכוס מים (ועדיף לשתות מים בלבד) תעביר את התחושה.

רעב בלתי פוסק: אם אתם חשים רעב בלתי פוסק סימן שיש לכם אחד משלושה מצבים: חוסרים תזונתיים, יתר סוכר בדם או עייפות מצטברת. חשוב שתטפלו בהם.

אויבים: רחוק מהעין - רחוק מהבטן. מומלץ להימנע מהכנסת חטיפים, ממתקים ופיצוחים לבית, במקומם העמיסו את המטבח במגוון מאכלים בריאים שבחרתם ואהבתם.

ניצחון במקום תסכול: ניצחון מרצון ומבחירה ישרת אתכם ויביא בריאות ועוצמה.

" ואבותינו סיפרו לנו "

לדוד ה' אורי וישעי

הקיץ בעיצומו. החום והלחות מתגבשים לעומס חום בלתי נסבל. מזג האוויר הוא אויבו של האדם המודרני, עושה את צעדיו באיטיות ומתגבר מיום ליום.

יש מי שלא שפר עליו גורלו ומוצא את לחמו בזיעת אפו, תרתי משמע. כזה הוא גיבורנו. נקרא לו דוד. דוד הוא פקח חניה בעיריה כלשהי במרכז הארץ.

דוד מתעורר מדי בוקר בשעה די מוקדמת. לאחר ששיגר את בנו למקום לימודו ואת אשתו לעבודתה, עושה פעמיו ויוצא להביא טרף לביתו.

ילד אחד לו, בן 8 והוא כל עולמו, נבון וחכם. עליו גאוותו וגאוות דיצה, להלן אשתו. הילד מחונן, כך פסק המורה באסיפת הורים האחרונה. דמעות נראו על לחיה של דיצה וכמה דמעות החניקו את גרונו של דוד. לא אנשים משכילים הם, כי אם "עמך" בשפת העם, אנשים עממיים, כאלו שלא נולדו עם כפית כסף בפה. ארבע עשרה שנים חיכו לילד והיתה להם שליחה משמים, ד"ר גור, מלאך בדמות רופאה מסורה, שעשתה כל שלא ידה לעזור לזוג להביא ילד לעולם וכשזה הגיח קראו לו אורי.

שעות רבות היתה אמו יושבת ומדקלמת באזניו כל מה שרצתה לספר לו בארבע עשרה השנים בהם בושש מלבא. היתה מקריאה לו ספרים ושרה לו שירים. כל משאביהם הלא מרובים הופנו לטיפוחו של אורי.

בוקר מהביל ודוד משרך דרכו בינות למכוניות. הן עומדות חונות אישה אל אחותה. עם השנים, פיתח לו הרגל לתהות על קנקנו של בעל הרכב. הנה, קחו למשל בחלקו האחורי של הרכב, משתרבים שאריות צבע ומלט, מעידים ללא ספק על כך שהרכב משמש כמחסן ממונע לשיפוצניק. בדמיונו הוא מנסה לצייר את דמותו של בעל הרכב. ובעודו תר אחר כרטיס חניה שאיננו וממשמש במכשירו למצא שרידי פגנו ודומיו, הנה, מגיח בריצה קצרת נשימה, טיפוס שמנמן ומיוזע, מנפנף בידו לדוד, מתחנן לבל ירשום לו דו"ח על חסרון התשלום, שהרי הוא "רק פורק סחורה" ושאר תירוצים השגורים בפייהם, מעדיפים שלא לשלם חמישה שקלים עבור חניה, אך מסתכנים בדו"ח על סך מאה שקלים טבין ותקילין.

המכונית הצהובה, מן הסתם שייכת לאשה, דוד מביט אל תוך הרכב, לגלגל ההגה מעוטר בפרפרים ובפרחים, שני כסאות בטיחות במושב האחורי ומספר שקיות נייר ממותגות במיתוג קניוני נפוץ, ישובות במושב הקדמי שליד הנהג ואינן מתירות מקום לספק.

ויש את המכונית "שלו" זו שחונה בקביעות בסמוך לחנות השעונים של מר וינרהאוס. הוא רואה אותה מדי בוקר עומדת באותה חניה, תמיד בוחקת ומצוחצחת, קרני השמש נשברות על צבע הברונזה המטאלי ומעניקות ניצוץ יוקרתי לרכב המפואר. מושבי העור נראים בעמימות, ככורסאות מסאג' מפוארות במלון הילטון. עץ ריח בודד נח מנדודו משתלשל מהמראה. דוד יודע שאין צורך להתעכב ליד המכונית לשם בדיקתה, שהלא בעל המכונית מצוייד בתו חניה שנת. אך חלק משגרת יומו היא: לעצור, להעיף מבט משתהה על הרכב ולהמשיך הלאה. ולא זו אינה המכונית הכי מפוארת שהוא נתקל בה במהלך עבודתו, שהרי באיזורו משוכנים משרדים רבים והתנועה ערה, כאן, אף פעם אין חניות פנויות, עד שעה מאוחרת. אך למכונית הזו, יש יחס מועדף. שהרי הם נפגשים מדי יום. זו המכונית "שלו".

27 זוחות כבר באמתחתו. פה ושם ספג הערות ופגיעות, אך החום נורא והשמש קופחת. בגדיו נדבקים לעורו, כובע המצחיה המהווה שלראשו, כבר אינו יכול לספוג יותר. והשעה! רק 10 בבוקר. עוד שש שעות עבודה לפניו ואז יוכל להגיע הביתה, לנוח, להשתעשע עם בנו, לשמוע

מאשתו איך עבר עליה היום וכך יעבור לו עוד יום שגרת. מצא לו פינה מוצלת ונפנה לנוח בצידו של חלון הראווה של חנות השעונים. נהנה ממשבי המזגן שפורצים להם דרך חרך בדלת הסגורה כמעט.

כמעשה בקי ורגיל, עיניו משוטטות בכל שטח המחיה שלו, עוקב אחרי כל מכונית שנבלעת בינות לאחרות ומציין לעצמו את מי עליו לבדוק, לכשיסיים את דקות המנוחה שלו. שוב מבטו נופל על מכונית הברונזה. נדמה לו שיש תנועה ברכב. מוזר, אולי זה החום? פאטה מורגנה?

שטויות, נוף בעצמו. אך ליתר ביטחון ומכיוון שזו המכונית "שלו", התקרב לראות טוב יותר. מצמיד עיניו לשמשה הכהה. מאד קל לשבור חלון זכוכית רגילה, מאד קשה לשבור זכוכית של רכב. דוד חובט באגרופיו בכל כחו והחלון ממאן להישבר. אנשים התאספו סביבו מסייעים לו בעיקר בעצות סרק.

"תזמינו משטרה, יש פה ילד נעול ברכב" הוא זועק. מישהו הזמין משטרה.

עד שזו תבוא, מי יודע מה יעלה בגורל הילד שנשכח בקופסת הפח הלוהטת. אבן גדולה מוטחת על שמשית החלון ואיכשהו נשבר החלון. דוד מכניס את ידו, פותח את הדלת האחורית, ממושב הבטיחות הוא מחלץ פעוט בן שנתיים. "הוא נושם", בקושי, אבל נושם.

הילד אפאטי, לא מגיב. "תזמינו אמבולנס" הוא זועק. נושא את הילד בזרועותיו אל תוך חנות השעונים.

"מים!" "חובש!" "הצילו!" זעקות וצעקות, רחש והיסטריה של אנשים שאינם יודעים מה לעשות עד שיבוא מישהו שמבין משהו ברפואה.

"יש רופא בבניין" נזכר מישהו. מישהו רץ לקרא לו.

הוא מגיע בריצה. תיק עזרה ראשונה בידו. הילד בידיו של דוד, לגופו רק חיתול. הרופא מניח אותו על כורסא ומתחיל בפעולות ההנשמה והחייאה. הרופא פורץ בבכי מטורף. מנשים ובוכה, מעסה את ליבו של התינוק ובוכה. הרופא מאבד שליטה. דוד מנער את הרופא בכתפו. "תתאפס על עצמך!" "תציל את הילד!"

"אני לא יכול" מייבב הרופא. "זה הילד שלי!" הרופא מתעלף.

כונני הצלה הגיעו. אחד התפנה לטפל ברופא והשאר בילד. דוד הצטרף אל האמבולנס המייבב ששעט אל בית החולים, שם נשאר צמוד למיטתו של הילד.

צבא עיתונאים חמושים במצלמות ומיקרופונים, מתאמצים לשלות בדל גבורה מדוד. והוא, איש פשוט וצנוע, מספר בפעם המי יודע כמה שבסח"כ ראה ילד באוטו ועשה מה שצריך לעשות. הוא לא מרגיש גיבור.

למחרת הוא מקצר את עבודתו וממהר אל בית החולים. הפעם, מצטרפים אליו לביקור, אורי ודיצה, בידם בונבונירה ומכונית משחק לילד. האב הרופא, סועד את מיטת בנו המתאושש לאיטו.

"תכירי. זה דוד". "הוא הפקח שהציל לנו אותנו" אמר הרופא לאשתו, שהייתה לצידו. האשה מביטה על דוד ודיצה, דממה. ניתן לחתוך את האוויר בסכין. "ד"ר גור!" זעקה דיצה.

"דיצה!" מלמלה ד"ר גור בהתרגשות, נופלות זו בזרועותיה של זו.

גם דוד מחבק את הרופא. דמעות כבר לא חונקות את גרונו, הן נשפכות כמים, בוקעות ועולות כמו שלא בקעו מאז הברית של אורי, מרטיבות את כתפיו של הרופא.

"אין מילים להודות לך, שתזכה למצוות" אומר הרופא.

"זה שום דבר" אומר דוד. "רק החזרתי לכם את החוב".

"רק החזרת חוב?" אומרת ד"ר גור נסערת כולה.

"הצלת את החיים של אורי שלנו!", אורי! "אורי!"

(משה ארלנגר הי"ו)